

199. Клятвата за опредѣленіе стойността на предметътъ, който ся дири, може да бѣде назначена на ищецътъ отъ сѣдътъ само когато не е възможно да ся опредѣли по другъ начинъ тая стойность.

Въ тойзи случай сѣдътъ трябва да опредѣли и до каква сумма ще даде вѣра на клятвата на ищецътъ.

ДВАНАЙСЯТА ГЛАВА.

За повѣрката на доказателствата.

ПЪРВО ОТДѢЛЕНИЕ.

Общи правила.

200. Повѣрката (испытване на истинността) на доказателствата става или по молбата на сѣдящитѣся или по усмотрѣніето на сѣдътъ. Сѣдътъ може да назначи да ся повѣрятъ само онія доказателства, за които е обявена препирнята.

201. За времето и мѣстото на повѣрката ся извѣстява на странитѣ, и отъ тѣхъ зависи да присѣтствоватъ лично или чрезъ повѣренниците си при повѣрката.

202. За повѣрката ся съставя протоколъ, въ който ся забѣлежва всичко, което е станало и излѣзло наявѣ; тойзи протоколъ ся подписева отъ странитѣ, които присѣтствоватъ при повѣрката.

203. Срѣщу сѣдовный членъ, който е извършвалъ повѣрката, могатъ да ся подаватъ жалбы до три дни слѣдъ свършваніето на повѣрката.

204. За да ся извърши повѣрката на доказателствата въ окръгътъ на другій сѣдъ, на послѣдній ся съобщава препись отъ опредѣленіето за повѣрката, и нему ся предостава да назначи срокътъ за извършваніето на повѣрката.

205. Сѣдътъ, който е приелъ казанный препись, длъженъ е да изпълни изложеното въ него постановление и да испрати протоколътъ за повѣрката на доказателството въ сѣдътъ, който разгледва дѣлото.

ВТОРО ОТДѢЛЕНИЕ.

Огледѣтъ (осмотръ) възъ мѣстото.

206. По молбата на сѣдящитѣся, или по свое усмотрѣніе, сѣдътъ може да поръчи на едного или на нѣколко отъ членоветѣ